

6 söndagen efter Trettondedagen

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Joh. 5:17.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Efter kyrkoårets ordning, som gör påskens datum beroende av månen, kan antalet söndagar efter Trettondedagen vara flera eller färre. I år firar vi sex sådana söndagar, vilket är mycket ovanligt. Först år 2000 får vi på nytt som i dag fira den sjätte söndagen efter Trettondedagen. Några av oss får kanske inte på nytt höra en högmässopredikan över dagens korta evangelium: "Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag." Oavsett hur lång vår livstid och nådatid blir, skall vi dock alla ta till oss innehållet i denna Jesu undervisning och betänka, att

- I. **Jesus är Sonen, upphöjd på Faderns högra sida.**
- II. **Jesus verkar genom Ordet vår frälsning.**
- III. **Jesus har kraft att nedbryta allt motstånd mot Ordet.**

I. Jesus är Sonen, upphöjd på Faderns högra sida.

Dagens korta evangelium hade i sitt ursprungliga sammanhang förmågan att utlösa det våldsamma motstånd, som bevisar textens anstötlighet och mycket precisa innehåll. Det heter ju i den följande versen: "Och därför stodo judarna ännu mer efter att döda honom, eftersom han icke allenast ville göra sabbaten om intet, utan ock kallade Gud sin Fader och gjorde sig själv lik Gud." (Joh. 5:18) Ingen lyssnade vänligt på Jesus och tyckte, att de hörde det vanliga religiösa talet om att vara from. Man hörde i stället, hur Jesus jämställer sig med Gud, hur han pretenderar på platsen som Sonen på Faderns högra sida. Det är samma tal, som vi känner igen från rättegången mot Jesus: "Jesus svarade honom: 'Du har själv sagt det. Men jag säger eder: Härefter skolen I få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himmelens skyar.' Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: 'Han har hädat. Vad behöva vi mer höra vittnen?' " (Matt. 26:64 f) Just så anstötlig är Jesus i dag och framkallar alltså samma reaktion hos judarna. Han

låter sitt nyss fullbordade helbrägdagörelseunder vittna om att han är delaktig i gudomens eviga verksamhet: "Min Fader verkar alltjämt, så verkar ock jag." Om också på ett under utblottelsens tid begränsat sätt uppenbarar sig Jesu eviga gudomsmakt i dagens under. Jesus för så våra tankar från helbrägdagörelsens ringa glans till det, som är mer, till "större gärningar än dessa äro" (Joh. 5:20), till sitt framträdande som domare över levande och döda, "för att alla skola ära Sonen som de ära Fadern." (Joh. 5:23) Så tjänar undret till att låta oss tro på Jesus som vår himmelske Herre, som i detta nu har tagit plats på Faderns högra sida, ja, "Herren har svurit och skall icke ångra sig: 'Du är en präst till evig tid efter Melki-Sedeks sätt'" (Ps. 110:4) Vi skall tillbedja honom som sann Gud och sann människa, som den eviga gudamänniskan, som ensam förmått förtrampa alla synder, som ensam är det Guds Lamm, vars heliga och dyra lekamen och blod uppväger hela människosläktets samlade syndaskuld. Det är denna trons hemlighet, som Jesus i dag uppenbarar, när han säger, att Människosonen äger delaktighet i Guds eviga verkan.

II. Jesus verkar genom Ordet vår frälsning.

Den Jesu delaktighet i Guds verksamhet, som undret innebar, uppenbaras också i Jesu frälsande undervisning: "Den stund kommer, ja, den är redan inne, då de döda skola höra Guds Sons röst, och de som höra den skola bliva levande." (Joh. 5:25) Det är fortfarande Jesu verk på jorden, fastän nu utövat från himmelen och genom hans tjänares predikan. Hans gudomliga persons frälsningsverk, där gudomens kraft i hans mänskliga natur försonat synden, når oss i ett lika gudomligt verk, där vi genom evangelium blir levandegjorda från våra synder enligt det ordet: "Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har, för den stora kärleks skull, varmed han har älskat oss, gjort oss levande med Kristus, oss som voren döda genom våra synder. Av nåd ären I frälsta!" (Ef. 2:4 f). Denna gudomliga verkan, som utövas i detta nu på våra hjärtan genom predikan och sakrament, är helt och hållet gudomlig, just så underbar som Guds skaparverk i de naturliga ordningarna. Den skall fylla

oss med samma tillbedjan, som vi avfordras inför skapelsen med orden: "Är det du som, när tid är, för himmelstecknen fram, och som leder Björninnan med hennes ungar? Ja, förstår du himmelens lagar, och ordnar du dess välde över jorden?" (Job. 38:31 ff) Genom orden "Min Fader verkar ännu alltjämt, så verkar ock jag" tas vi ifrån alla bekymmer över vår salighet och inbjuds att vila i Guds verk och icke i vårt eget. Den stämma, som vi hör i evangelium, är Skaparens eviga vilja, som lyfter oss upp ur vår fördärvade naturs förbannelse, och som har samma kraft, som när den befaller över himlakropparnas rörelser och ger liv och anda åt allt. Så är det bokstavligen sant: "Av nåd aren I frälsta genom tro - och det icke av eder själva, Guds gåva är det". (Ef. 2:8)

III. Jesus har kraft att nedbryta allt motstånd mot Ordet.

Jesu ord: "Min Fader verkar alltjämt; så verkar ock jag" icke bara förkunnar och verkar vår frälsning utan är också förkunnelsen av hans rätt och makt att nedbryta allt motstånd mot Ordet. Det är ju så, som han svarar på judarnas angrepp mot att "han gjorde sådant på sabbaten" (Joh. 5:16), mot att han botat den sjuke på sabbatsdagen. När evangelium förkunnas och den främmande rättfärdigheten utdelas, samlar sig Satan till motangrepp och uppåddar varje möjligt

argument, avfyrar varje tillgänglig pil mot Kristus och hans kyrka. Orden om sabbaten är ingen tillfällig förvillelse, inget välment misstag vid tillämpningen av buden utan ett försök att låta denna världens religion, dess hemmagjorda, högmodiga och ohållbara rättfärdighet ersätta den rättfärdighet, som Kristus verkat i återlösningen och utdelar i sitt Ord. Därför måste Kristus låta sin makt bli uppenbar och i ord och gärning nedbryta onskans anslag. Denna makt har också vi ibland oss. Kristus håller fortfarande sitt evangelium vid makt och vill inte låta det läggas under människotankar. Så måste också vi avvisa varje falskt anspråk, avslöja varje falsk lära, angripa varje falsk lärare. Därför kan det kring vårt evangelium, vår lära, vår predikstol aldrig vara mindre larm än vad som första gången uppstod kring dagens evangelium. Varje ond ängel skall uppådda sitt revir för att tysta evangelium, avbryta predikningarnas ström, stänga kyrkoportarna. Härav kan våra hjärtan fyllas av förfäran och förtärande oro, men just för denna stund har dagens evangelium uttalats: "Min Fader verkar alltjämt; så verkar ock jag." På vår sida står Guds evige Son, som tronar med Fadern och Den Helige Ande i Den Heliga Treenigheten, och Treenighetens stora kraft vilar över oss och vår kamp för evangelium.

Amen.